

[Per Hækkerup.]

Efter at der fra den tyske forbundsregering er kommet en tilkendegivelse om, at de tyske styrker selv vil være i stand til at påtage sig opgaven dér, hvor den danske styrke i øjeblikket er stationeret, og efter at der har været ført forhandlinger med NATO-myndighederne om en forlængelse af styrkens ophold indtil den 15. april, må jeg vel — under henvisning til bemærkningerne og til den højtærede forsvarsministers fremsættelse — have lov at opfatte situationen således, at dette er den endelige afgørelse, således at vi ikke kommer til at stå over for ønsker om en yderligere forlængelse, men kan regne med, at styrken trækkes tilbage.

From: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Vi er tilfredse med, at det er sidste gang, denne lov skal forlænges.

Da det nu er sidste gang, vil jeg udtrykke min tilfredshed med, at Danmark på denne måde har kunnet opfylde en forsvarsmæssig forpligtelse i Vesteuropa, og jeg vil også gerne på denne baggrund fra denne plads rette en tak til det danske forsvar for den rolige og besindige måde, hvorpå man har løst denne noget vanskelige opgave.

Carsten Raft: På grundlag af den motivering, den højtærede forsvarsminister har givet for forlængelsen af denne lov, kan jeg tilsige mit partis velvillige støtte til en hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: Da vort partis ordfører, det ærede medlem hr. Lannung, er syg, vil jeg gerne motivere det radikale venstres stilling til forslaget. Vor stilling til opretholdelsen af den danske styrke i Tyskland er velkendt. Vi har aldrig tidligere kunnet få nogen klarhed over, hvornår styrken skulle hjemkaldes, og det har i mange år været vort ønske at få styrkens tilstedeværelse i Tyskland bragt til ophør. Allerede for 4-5 år siden erklærede forsvarsministeren åbent i en debat her i folketinget, at der kun var tale om en symbolsk gestus med den danske styrkes opretholdelse i Tyskland. Nu skal denne gestus altså endeligt bringes til ophør, og det er vel så også rimeligt, at der indrømmes styrken en vis tid til, efter mere end 10 års forløb, at forlade Tyskland

med manér. Under hensyntagen til, at lovforslaget er et afviklingsforslag, der bestemt fastlægger tidspunktet for tilbagestrækningen, kan vi ikke have nogen betænkelighed ved at stemme for det.

Helge Madsen: Vi fra vor side har, hver gang disse lovforslag om den danske styrke har været til behandling, modsat os den form, hvorunder denne styrke blev afsendt, og vi er fortsat af den opfattelse, at det ikke har været på den rigtige måde. Men under hensyn til statsministerens erklæring i åbningstalen om, at man står foran en afvikling, og under hensyn til forsvarsministerens bemærkninger om, at styrken bliver kaldt hjem til 15. april 1958, vil retsforbundet ikke modsætte sig lovens forlængelse.

Fuglsang: Da heller ikke mit partis ordfører er til stede, vil jeg på kommunisternes vegne gerne sige, at vi som i tidligere år vil stemme imod, selv om vi selvfølgelig er tilfredse med, at der denne gang er udsigt til, at det er sidste gang, loven forlænges.

Nu er det jo således, at i de 10 år, denne styrke har været i Tyskland, har dens opgave og karakter i betydelig grad ændret sig. Den blev oprindeligt sendt derned efter visse forhåndsaftaler med England for så at sige at være et dansk bidrag til i en overgangsperiode at sikre en sådan udvikling, som også vi ønskede, som også var i vor interesse, nemlig en udvikling, som hindrede tysk militarisme i at genopstå. Disse forudsætninger var for så vidt allerede brudt to år efter, da man forlængede loven første gang, idet allerede på det tidspunkt en ensidig vestlig valutareform skabte det opdelt Tyskland, som vi har i øjeblikket, og senere hen er denne oprindelige besættelsesstyrke jo blevet en del af Europa-hæren under NATO. Med andre ord, i stedet for at være med til at sikre en demokratisk, antimilitaristisk udvikling i Tyskland er besættelsesstyrken blevet en del af det, som det tyske socialdemokrati så træffende har kaldt en militarisme, der i sine sidste konsekvenser er en fare for en demokratisk udvikling i Tyskland.

For mig at se er det ganske ejendommeligt, at netop i dag, da Danmarks Frihedsmuseum indvies, behandler vi denne lov,